I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 2818/98

af 1. december 1998

om anvendelse af mindstereserver

(ECB/1998/15)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statutten«), særlig artikel 19.1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver [1],

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner [2], og

ud fra følgende betragtninger:

I statuttens artikel 19.1 hedder det, at såfremt Den Europæiske Centralbank (»ECB«) beslutter at stille krav om, at kreditinstitutter, som er etableret i en deltagende medlemsstat, skal holde mindstereserver, skal de indsættes på konti hos ECB og de deltagende nationale centralbanker (»deltagende NCB'er«), idet det dog betragtes som mest hensigtsmæssigt, at sådanne reserver indsættes på konti hos de deltagende NCB'er;

hvis mindstereserverne skal være effektive, må der også opstilles bestemmelser om beregning og opfyldelse af reservekravene samt om indberetning og verifikation;

interbankforpligtelser skal ikke medregnes i reservegrundlaget, og derfor skal et eventuelt standardiseret fradrag for passiver med en løbetid på op til to år inden for kategorien af gældsbeviser og for pengemarkedspapirer baseres på den makrokoefficient, der gælder i hele eurozonen, for forholdet mellem på den ene side den pågældende type instrumenter udstedt af kreditinstitutter i andre kreditinstitutters, ECB's og de deltagende nationale centralbankers besiddelse og på den anden side det samlede udestående beløb af sådanne instrumenter udstedt af kreditinstitutter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

— »deltagende medlemsstat«: en EU-medlemsstat, som har vedtaget at indføre den fælles mønt i overensstemmelse med traktaten

— »deltagende national centralbank (deltagende NCB)«: den nationale centralbank i en deltagende medlemsstat

— »institution«: enhver enhed i en deltagende medlemsstat, som i medfør af bestemmelserne i statuttens artikel 19.1 skal holde mindstereserver efter pålæg fra ECB

— »reservekonto«: den konto hos en deltagende NCB, som en institution bruger til via kontoens dagsultimo at opfylde det reservekrav, som gælder for institutionen

— »reservekrav«: kravet om at institutioner skal holde mindstereserver på reservekonti hos deltagende NCB'er

— »reservekoefficient«: den procentdel af reservegrundlaget, som er fastsat i artikel 4

— »reservekravsperiode«: den periode, for hvilken det beregnes, om reservekravene er overholdt, og i hvilken de pågældende mindstereserver skal holdes på reservekonti

— »saldo ultimo dagen«: saldoen på det tidspunkt, hvor betalingsaktiviteter og -indgange som følge af eventuel anvendelse af Det Europæiske System af Centralbankers stående faciliteter er afsluttet

— »NCB-bankdag«: alle dage, hvor en given deltagende NCB holder åbent med det formål at udføre ESCB-pengepolitiske operationer

[1] EFT L 318 af 27. 11. 1998, s. 1.
[2] EFT L 318 af 27. 11. 1998, s. 4.

— »resident«: enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en deltagende medlemsstat jf. artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ([1])

— »omstruktureringsforanstaltninger«: tiltag, som har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i en institution, og som kan indvirke på tredjeparters bestående rettigheder, herunder tiltag som f.eks. betalingsstandsning, udsættelse af tvangsforanstaltninger eller eftergivelse af gæld

— »afviklingsbehandling«: kollektive foranstaltninger mod en institution, som nødvendigvis omfatter indgriben af juridiske eller andre kompetente myndigheder i en deltagende medlemsstat med det formål at realisere aktiver under de pågældende myndigheders tilsyn, herunder også tilfælde, hvor foranstaltningerne munder ud i akkord eller anden tilsvarende ordning.

Artikel 2

Institutioner, som er underlagt reservekrav

1. Kravet om mindstereserver gælder for følgende kategorier af institutioner:

a) kreditinstitutter, jf. definitionen heraf i artikel 1, første led, i Rådets direktiv 77/780/EØF ([2]), undtagen deltagende NCB'er

b) kreditinstitutters filialer, jf. definitionen heraf i artikel l, første led, i direktiv 77/780/EØF, undtagen deltagende NCB'er, hvilket også omfatter filialer af kreditinstitutter, som hverken har hjemsted eller hovedsæde i en deltagende medlemsstat.

Når kreditinstitutter, som er etableret i deltagende medlemsstater, har filialer uden for de deltagende medlemsstater, er disse ikke underlagt mindstereservekravet.

2. ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag vælge at fritage følgende institutioner fra mindstereservekravet:

a) institutioner, som er under afviklingsbehandling, eller som er omfattet af omstruktureringsforanstaltninger

b) institutioner, for hvilke det gælder, at formålet med ECB's mindstereservesystem ikke kan opfyldes ved at pålægge dem reservekrav. Når ECB træffer beslutning om en sådan fritagelse, sker det under hensyntagen til et eller flere af følgende kriterier:

i) institutionen varetager særlige funktioner

ii) institutionen driver ikke aktiv bankvirksomhed i konkurrence med andre kreditinstitutter

iii) institutionens indskud er udelukkende beregnet til regional og/eller international udviklingsstøtte.

3. ECB offentliggør en liste over institutioner, som er underlagt reservekravet. ECB offentliggør ligeledes en liste over institutioner, som er fritaget for reservekravet af andre årsager, end at institutionen er omfattet af omstruktureringsforanstaltninger. Institutionerne kan ved hjælp af disse lister fastslå, om deres gældsforpligtelser vedrører andre institutioner, som selv er underlagt reservekrav. Disse lister er dog ikke afgørende for, hvorvidt en institution er underlagt reservekravet i henhold til denne artikel.

Artikel 3

Reservegrundlag

1. En institutions reservegrundlag omfatter følgende passiver (som defineret i ECB-bestemmelserne om rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2819/98 af 1. december 1998 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (Monetære Finansielle Institutioner (ECB/1998/16)) ([3]) når institutionen modtager indskudsmidler:

a) indlån

b) udstedte gældsinstrumenter

c) pengemarkedspapirer.

2. Følgende passiver medtages ikke i reservegrundlaget:

passiver over for andre institutioner, der ikke er opført som værende fritaget fra ESCB's mindstereservesystem i henhold til artikel 2, stk. 3, og passiver over for ECB eller en deltagende NCB. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis institutionen over for den pågældende deltagende NCB kan dokumentere den faktiske størrelse af passiverne over for andre institutioner, der ikke er opført som værende fritaget fra ESCB's mindstereservesystem, og over for ECB eller en deltagende NCB, således at de kan udelades af reservegrundlaget. Hvis institutionen ikke kan føre dokumentation for udstedte gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på op til to år, kan den foretage et standardfradrag i reservegrundlaget med den udestående del af dens udestående gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på op til to år. Hvis institutionen ikke kan føre dokumentation for pengemarkedspapirer, kan den foretage et standardfradrag i reservegrundlaget med den udestående del af institutionens pengemarkedspapirer. ECB offentliggør størrelsen af disse standardiserede fradrag på samme måde som den i artikel 2, stk. 3, nævnte liste.

([1]) EFT L 318 af 27. 11. 1998, s. 8.
([2]) EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.
([3]) Se side 7 i denne Tidende.

3. Reservegrundlaget for en given reservekravsperiode beregnes af institutionen på grundlag af de seneste data, som institutionen har rapporteret til den relevante deltagende NCB inden starten på den pågældende reservekravsperiode som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik i henhold til ECB's forordning (EF) nr. 2819/98

Artikel 4

Reservekoefficienter

1. For følgende passivkategorier (som defineret i ECB-bestemmelserne om rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik i henhold til forordning (EF) nr. 2819/98 finder en reservekoefficient på 0 % anvendelse:

a) indskud med en aftalt løbetid på over to år

b) indskud med opsigelsesfrist på over to år

c) genkøbsforretninger

d) gældsinstrumenter udstedt med aftalt løbetid på over to år.

2. For alle andre passiver, som medtages i reservegrundlaget, gælder en reservekoefficient på 2,0 %

Artikel 5

Beregning af reservekrav

1. Den mindstereserve, som hver institution skal holde for en given reservekravsperiode, beregnes ved at anvende reservekoefficienter for de respektive poster i reservegrundlaget for den pågældende periode, jf. artikel 4.

2. Hver enkelt institution indrømmes et fradrag på 100 000 EUR, som fratrækkes reservekravet, jf. dog bestemmelserne i artikel 11.

Artikel 6

Reservebeholdninger

1. En institution skal holde sine mindstereserver på en eller flere reservekonti i den nationale centralbank i hver enkelt deltagende medlemsstat, hvor institutionen har enheder, beregnet ud fra reservegrundlaget i den pågældende medlemsstat. Reservekonti skal være denomineret i euro. Institutionens afviklingskonti i den deltagende NCB kan anvendes som reservekonto.

2. En institution anses for at have overholdt reservekravet, hvis den gennemsnitlige saldo ultimo dagen på institutionens reservekonti i reservekravsperioden ikke er mindre end det beløb, som jf. artikel 5 er defineret for den pågældende periode.

3. Hvis en institution har mere end en enhed i en deltagende medlemsstat, er institutionens hjemsted eller hovedsæde, såfremt den er beliggende i denne medlemsstat, ansvarlig for at institutionen overholder reservekravet. Hvis institutionen hverken har hjemsted eller hovedsæde i medlemsstaten, skal den anføre, hvilken enhed i medlemsstaten der skal være ansvarlig for, at institutionen overholder reservekravet. Samtlige enheders reservebeholdninger tælles sammen, når det opgøres, om institutionen har overholdt det samlede reservekrav i medlemsstaten.

Artikel 7

Reservekravsperiode

Reservekravsperioden er en måned, fra og med den 24. i en måned til og med den 23. i den følgende måned.

Artikel 8

Afkast

1. De obligatoriske reservebeholdninger forrentes med den gennemsnitlige rentesats for ESCB's primære refinansieringsoperationer i reservekravsperioden (vægtet efter antallet af kalenderdage) efter nedenstående formel:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^{n} \frac{MRi}{n_t \cdot 100}}{360}$$

hvor:

R_t =rente på obligatoriske reservebeholdninger i reservekravsperioden t

H_t =obligatoriske reservebeholdninger i reservekravsperioden t

n_t =antal kalenderdage i reservekravsperioden t

i =den i'ende kalenderdag i reservekravsperioden t

MRi =den marginale rentesats på de seneste primære refinansieringsoperationer over kalenderdagen i.

2. Afkastet udbetales på den anden NCB-bankdag efter udløbet af den reservekravsperiode, hvor afkastet påløber.

Artikel 9

Verifikationsansvar

Retten til at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af de oplysninger, som institutionerne fremsender for at påvise overholdelse af reservekravet i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2531/98, påhviler de deltagende NCB'er, uden at det berører ECB's ret til selv at udøve denne ret.

Artikel 10

Indirekte beholdninger af mindstereserver gennem en finansiel formidler

1. En institution kan ansøge om tilladelse til at holde samtlige sine mindstereserver indirekte gennem en finansiel formidler, som er resident i samme medlemsstat. Den finansielle formidler skal være en institution, som er underlagt reservekrav, og som sædvanligvis varetager administrationsopgaver (f.eks. likviditetsstyring) for den institution, som den fungerer som finansiel formidler for, ud over at holde dennes mindstereserver.

2. Ansøgningen fremlægges for den nationale centralbank i den deltagende medlemsstat, hvor ansøgerinstitutionen er etableret. Ansøgningen vedlægges et eksemplar af en aftale mellem den finansielle formidler og ansøgeren, hvori begge parter godkender ordningen. Det skal også fremgå af aftalen, om ansøgerinstitutionen ønsker at benytte ESCB's stående faciliteter og markedsoperationer. Aftalen skal have en opsigelse på mindst 12 måneder. Når disse vilkår er opfyldt, kan ovennævnte deltagende NCB udstede en tilladelse gældende for den periode, hvor aftalen mellem parterne er gyldig, såfremt bestemmelserne i nedenstående stk. 4 er opfyldt. Tilladelsen træder i kraft ved starten af den førstkommende reservekravsperiode efter udstedelsen af tilladelsen.

3. Den finansielle formidler skal opretholde denne mindstereservebeholdning i henhold til de generelle bestemmelser i ESCB's mindstereservesystem. Den finansielle formidler er, ligesom de institutioner, som den formidler mindstereserver for, ansvarlig for, at institutionerne overholder reservekravene. Er det ikke tilfældet, kan ECB pålægge enhver anvendelig sanktion over for institutionen, den finansielle formidler, eller begge, alt efter hvilken eller hvilke parter der bærer ansvaret for den manglende efterlevelse.

4. ECB eller den relevante deltagende NCB kan til enhver tid ophæve tilladelsen til, at mindstereserver holdes indirekte, hvis en institution, som holder sin reserve indirekte gennem en finansiel formidler, eller den finansielle formidler selv, ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til ESCB's mindstereservesystem, hvis betingelserne for at reserverne må holdes indirekte gennem en finansiel formidler, jf. stk. 1 og 2, ikke længere er opfyldt, eller på baggrund af en risikovurdering af den finansielle formidler. Hvis en sådan tilladelse ophæves på baggrund af en risikovurdering af den finansielle formidler, kan ophævelsen ske med øjeblikkelig virkning. Ophævelse af anden grund sker, jf. dog bestemmelserne i stk. 5, med virkning fra udgangen af den indeværende reservekravsperiode. En institution, som holder sine reserver gennem en finansiel formidler, kan til enhver tid, ligesom den finansielle formidler selv, anmode om at få tilladelsen ophævet. Ophævelsen kan dog først træde i kraft, når den kompetente deltagende NCB har foretaget indberetning herom.

5. En institution, som holder sine mindstereserver gennem en finansiel formidler, underrettes ligesom den finansielle formidler om en eventuel ophævelse af tilladelsen af andre årsager end sikkerhedshensyn, mindst fem hverdage før udløbet af den reservekravsperiode, hvor tilladelsen ophæves.

6. Den finansielle formidler skal rapportere om data for reservegrundlaget — uden at dette dog fritager den institution, som holder sine mindstereserver gennem den finansielle formidler, fra, sin forpligtelse til selv at indberette statistiske oplysninger — i tilstrækkelig detaljeret grad til, at ECB kan kontrollere oplysningernes nøjagtighed og kvalitet, jf. dog bestemmelserne i artikel 9. Den finansielle formidler skal fastslå, hvor store reservekrav og -beholdninger der gælder henholdsvis for den finansielle formidler og for de institutioner, som den fungerer som finansiel formidler for. Disse oplysninger fremlægges for den deltagende NCB, hvor mindstereserverne holdes. Den finansielle formidler fremlægger førnævnte oplysninger om reservegrundlaget med samme hyppighed og efter samme tidsplan som fastlagt i ECB-bestemmelserne om rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik i henhold til forordning (EF) nr. 2819/98.

Artikel 11

Reservebeholdninger på et konsolideret grundlag

Institutioner, som har tilladelse til at rapportere statistiske data som en gruppe på et konsolideret grundlag (som defineret i ECB-bestemmelserne om rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik i henhold til forordning (EF) nr. 2819/98 skal, med forbehold af bestemmelserne i artikel 10, holde mindstereserver gennem en af gruppens institutioner, som fungerer som finansiel formidler udelukkende for disse institutioner. Den institution, der fungerer som finansiel formidler for gruppen, kan ansøge ECB om at blive fritaget fra bestemmelserne i artikel 10, stk. 6. Hvis ECB godkender ansøgningen, er det kun gruppen som helhed, der er berettiget til det i artikel 5, stk. 2, omhandlede fradrag.

Artikel 12

NCB-bankdage

Hvis én eller flere filialer i en deltagende NCB holder lukket på en NCB-bankdag på grund af lokale eller regionale helligdage, underretter den pågældende deltagende NCB institutionerne på forhånd, så der kan tages højde herfor i forbindelse med eventuelle transaktioner, der involverer disse filialer.

Artikel 13

Overgangsbestemmelser

1. Den første reservekravsperiode begynder den 1. januar 1999 og slutter den 23. februar 1999.

2. En institutions reservegrundlag for den første reservekravsperiode beregnes ud fra institutionens balance pr. 1. januar 1999, som rapporteret til de deltagende NCB'er i henhold til ECB-bestemmelserne om rapporteringskrav for penge- og kreditmarkedsstatistik som fastlagt i ECB's forordning (EF) nr. 2819/98.

Artikel 14

Ændringer i denne forordning

Eventuelle ændringer i denne forordning kan kun foretages med virkning for en hel reservekravsperiode, og ændringerne skal meddeles forud for denne periode.

Artikel 15

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 1. december 1998.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG

Formand